

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **L. T. H., X**
státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky
ubytování zajištěno na X
zastoupena advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti
žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**
sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2020 o nepřijatelnosti žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny,

takto:

- I. Usnesení žalovaného ze dne 23. 12. 2020 o nepřijatelnosti žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku částku 11 228 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.N.

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání účastníků řízení

1. Žalobkyně se dne 23. 12. 2020 osobně dostavila k žalovanému, aby podala žádost o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny. Žádost byla žalobkyni vrácena s ústním odůvodněním, že ji v současné době nelze přijmout. Žalobkyni byl současně vrácen poplatek za registraci termínu k podání žádosti a předán výtisk ochranného opatření Ministerstva zdravotnictví v angličtině. Zástupce žalobkyně dne 11. 6. 2021 při nahlížení do spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 14 A 5/2021 zjistil, že se v něm mezi přílohami nachází záznam žalovaného o usnesení o nepřijatelnosti žádosti žalobkyně podané dne 23. 12. 2020, datovaný tímž dnem v Hanoji bez čísla jedacího (dále jen „napadené rozhodnutí“).
2. Žalobkyně dne 18. 6. 2021 podala proti napadenému rozhodnutí u Městského soudu v Praze žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Usnesením ze dne 12. 1. 2023, č. j. 14 A 134/2021 – 28, městský soud postoupil věc k vyřízení zdejšímu soudu.
3. Žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť tvrzení, podle kterého je žádost nepřijatelná z důvodu, že si žalobkyně předem nesjedнала termín k podání žádosti pro daný účel pobytu, není vůbec blíže odůvodněno. Žalobkyně si termín k podání žádosti sjedнала podle § 169f odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 165/2020 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), způsobem, který žalovaný zveřejnil na internetu. Žalovaný nezpochybnil řádnost postupu žalobkyně při sjednání termínu pro podání žádosti. Netvrdí ani, že by sjednaný termín nedodržela. Ochranné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 2. 10. 2020, č. j. MZDR 20599/2020-32/MIN/KAN (dále jen „ochranné opatření“), kterým žalovaný odůvodňuje napadené rozhodnutí, je dle žalobkyně protiústavní a diskriminační, k čemuž odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 16. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 106/20. Žalovaný byl povinen se jím ve věci žalobkyně neřídit. Odůvodnění usnesení poukazem na ochranné opatření neodpovídá § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a je proto nepřezkoumatelné.
4. Žalovaný ve vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Uvádí, že žalobkyně se zúčastnila registrace za účelem stanovení termínu pro osobní podání žádosti v rozporu se zveřejněnými podmínkami účasti na registraci. Žalobkyně nemohla s ohledem na ochranné opatření daný typ žádosti podat, a tedy se neměla za účelem sjednání termínu k podání takové žádosti registrovat ani účastnit. Podle ochranného opatření bylo možno přijímat pouze žádosti o povolení k pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, pouze šlo-li o manžele a nezletilé děti (žalobkyně byla v době podání žádosti zletilá). Z žaloby vyplývá, že žalobkyně si byla vědoma toho, že žádost podat nemůže, přesto si sjedнала termín a žádost podala.
5. Žalobkyně nedodržela zákonem stanovený postup dle § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců, podle kterého se žádost přijímá „v době určené pro jednotlivé druhy a účely pobytových oprávnění“. Tato doba však nebyla ani nemohla být s ohledem na ochranné opatření určena. Žalobkyně dále nedodržela postup dle § 169f zákona o pobytu cizinců, dle kterého se termín sjednává „pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána“. Dostavila-li Shodu s prvopisem potvrzuje: V.N.

se tedy žalobkyně k osobnímu podání žádosti, nebylo ji možné přijmout. Žádost žalobkyně byla nepřijatelná dle § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť si žalobkyně předem nesjedнала termín podání žádosti pro daný účel pobytu způsobem stanoveným zastupitelským úřadem, neboť ani nebylo možné si předem termín podání žádosti sjednat. Přestože si je žalovaný vědom, že nebyla dodržena písemná forma odůvodnění nepřijatelnosti žádosti dle § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců, samotný důvod nepřijatelnosti byl žalobkyni ústně a řádně sdělen. Jelikož žalobkyně obdržela písemné znění ochranného opatření, má žalovaný za to, že byla písemně informována o důvodech nepřijatelnosti, stejně tak byla informována písemně na webových stránkách žalovaného, a to ještě před podáním žádosti. Odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje na konkrétní body ochranného opatření. Záznam usnesení se pouze zakládá do spisu a cizinec má být pouze písemně informován o důvodech nepřijatelnosti. O důvodech nepřijatelnosti žádosti byl písemně vyrozuměn zástupce žalobkyně dopisem ze dne 7. 1. 2021, č. j. 2956-2, 2957-2/2020-HANAKO. S odkazem na rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2021, č. j. 6 A 11/2021-102, a ze dne 12. 1. 2021, sp. zn. 11 A 99/2020, žalovaný uvádí, že ochranné opatření není ani protiústavní ani nezákonné, přičemž žalovaný byl povinen se jím řídit. Nález Ústavního soudu ze dne 16. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 106/20, na který odkazuje žalobkyně, nelze aplikovat na skutkový stav v dané věci.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (soud lhůtu pro podání žaloby odvíjí od okamžiku, kdy se zástupce žalobkyně prokazatelně seznámil s obsahem napadeného rozhodnutí, tj. ode dne 11. 6. 2021), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
7. Žaloba je přípustná, neboť usnesení o nepřijatelnosti žádosti o pobytové oprávnění je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. (viz rozsudky NSS ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 Azs 82/2018 – 19, ze dne 27. 6. 2017, č. j. 1 Azs 26/2018 – 37, ze dne 1. 7. 2018, č. j. 9 Azs 123/2018 – 26, aj.). Proti takovému rozhodnutí nejsou v systému veřejné správy přípustné žádné opravné prostředky, neboť se jedná o usnesení, které se pouze poznamenává do spisu [§ 76 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]; lze je však napadnout přímo správní žalobou (srov. též usnesení rozšířeného senátu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 7 Azs 227/2016 – 36, č. 3603/2017 Sb. NSS).
8. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
9. O žalobě rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili. Pro rozhodnutí bez jednání byly ostatně splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s. Dokazování v dané věci nebylo třeba provádět.
10. Soud předesílá, že skutkově totožnou věcí se zabýval Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 9. 11. 2022, č. j. 31 A 74/2021 – 36. Zdejší soud se plně ztotožňuje se závěry vyjádřenými v tomto rozsudku, a proto z nich při posouzení důvodnosti žaloby plně vycházel.

Posouzení žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.N.

11. Podle § 169f odst. 1 zákona o pobytu cizinců „[z]astupitelský úřad může stanovit, že žadatel je povinen si předem sjednat termín osobního podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu, a to pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce a na svých internetových stránkách“ (podtržení doplněno soudem).
12. Podle § 169f odst. 2 zákona o pobytu cizinců platí, že „[j]e-li to nezbytné za účelem zamezení zneužití systému sjednávání termínů osobního podání žádosti podle odstavce 1 a podle místních podmínek, zastupitelský úřad může stanovit, že sjednání termínu osobního podání žádosti podle odstavce 1 předchází povinné objednání. Způsob povinného objednání uveřejní zastupitelský úřad na své úřední desce a na svých internetových stránkách“ (podtržení doplněno soudem).
13. Podle § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu je nepřijatelná, jestliže si cizinec „předem nesjednal termín podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu, a to pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, způsobem stanoveným zastupitelským úřadem“ (podtržení doplněno soudem).
14. Podle § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců platí, že „[j]e-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána; tuto skutečnost ministerstvo nebo zastupitelský úřad cizinci písemně sdělí včetně důvodu nepřijatelnosti, učiní o ní usnesení do spisu a vrátí tiskopis žádosti, veškeré předložené doklady a správní poplatek, pokud byl uhrazen“ (podtržení doplněno soudem).
15. Ochranné opatření v části I, bodu I, odst. 7 s účinností ode dne 5. 10. 2020 od 0:00 hod. nařizovalo „nepřijímat žádosti o víza a přechodné a trvalé pobyty na zastupitelských úřadech České republiky v zemích, které nejsou na seznamu zemí s nízkým rizikem výskytu onemocnění COVID-19 dle bodu III.“, s výjimkou explicitně vyjmenovaných žádostí, mezi kterými typ žádosti podávány žalobkyní uveden není. Stejně tak Vietnamská socialistická republika nebyla v daném období uvedena na seznamu zemí s nízkým rizikem výskytu onemocnění COVID-19, stanoveným sdělením uveřejněným na internetových stránkách Ministerstva zdravotnictví. Ochranné opatření je součástí správního spisu, soud jím proto neprováděl dokazování.
16. Soud se v první řadě věnoval posouzení námítky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, přičemž tuto námitku shledal důvodnou.
17. Úvodem považuje soud za potřebné zmínit, že nemůže přihlížet k nové argumentaci žalovaného uplatněné až v jeho vyjádření k žalobě, v níž uvádí konkrétní myšlenkové konstrukce, kterými odůvodňuje nepřijatelnost žádosti žalobkyně. Měl-li žalovaný za to, že tato argumentace je důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí, měl ji do svého rozhodnutí vtělit. Případné nedostatky odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemohou být dodatečně zhojeny případným podrobnějším rozбором právní problematiky učiněným až v řízení před soudem. Na takto dodatečné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nemůže být brán zřetel (srov. např. rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003 – 58).
18. Předně nelze pominout pochybení žalovaného, který v rozporu s § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců nesdělil žalobkyni písemně ani skutečnost, že její žádost je nepřijatelná, ani důvod její nepřijatelnosti. Soud nepřisvědčuje argumentaci žalovaného, který si je na jednu stranu „vědom, že nebyla dodržena písemná forma odůvodnění nepřijatelnosti žádosti“, a na

druhou stranu má za to, že obdržela-li žalobkyně písemné znění ochranného opatření, „byla písemně informována o důvodech nepřijatelnosti“. Taková argumentace je jednak zmatečná a jednak irrelevantní. Písemné sdělení důvodů rozhodnutí nemůže být nahrazeno předložením ochranného opatření s tím, že si snad žalobkyně má důvod dovodit. Obdržení textu opatření obecné povahy bez dalšího (písemného) vysvětlení ze strany správního orgánu, které pravidlo a jak konkrétně na daný případ dopadá, neumožňuje adresátu správního rozhodnutí účinnou obranu proti rozhodnutí správního orgánu. Předání opatření obecné povahy obsahujícího *nota bene* celou řadu pravidel nepředstavuje sdělení konkrétního důvodu rozhodnutí, proti kterému by mohl jeho adresát, v tomto případě žalobkyně, brojit. Správní orgán je povinen odůvodnit rozhodnutí tak, aby z něj vyplývaly konkrétní skutkové okolnosti, relevantní právní úprava a její aplikace na skutkový stav. Žalovaný tedy již v důsledku postupu v rozporu s § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců stihl napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť žalobkyni formálně nesdělil důvody napadeného rozhodnutí, čímž jí znemožnil účinnou ochranu proti napadenému rozhodnutí. Je tak naplněn důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

19. Ani samotný záznam o napadeném rozhodnutí nelze přitom považovat za přezkoumatelný. Odůvodnění nepřijatelnosti žádosti žalobkyně ve znění „*neboť cizinec si předem nesjednal termín k podání žádosti, pro účel pobytu, za kterým je tato žádost podávána, ačkoliv tato povinnost je zastupitelským úřadem stanovená - § 169h odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb.*“ je formulováno toliko obecně a univerzálně, a to jak co do označení žalobkyně jako „cizince“, tak co do důvodu nepřijatelnosti, aniž by však byla uvedena jakákoliv konkrétní skutková okolnost týkající se žádosti žalobkyně. Takové odůvodnění je tedy tzv. odůvodněním formulářového typu.
20. Odůvodnění formulářového typu může dle judikatury NSS z hlediska přezkoumatelnosti usnesení o nepřijatelnosti žádosti obstát toliko v případech, které „*z hlediska skutkového a právního nevytvářejí jakékoliv pochyby o tom, že si cizinec nesjednal termín k podání žádosti či jeho žádost nebyla podána osobně*“ (rozsudek NSS ze dne 6. 12. 2019, č. j. 6 Azs 153/2019 – 22). NSS však v citovaném rozsudku jednoznačně uvedl, že pokud byl termín, na němž žadatel svou žádost o pobytové oprávnění podal, sjednán „*(byť za jiným účelem, než za jakým byla předmětná žádost nakonec podána)*, žadatel se dostavil na zastupitelský úřad osobně a v rámci daného termínu došlo k podání žádosti, již se jedná o takovou skutkovou situaci, kdy se nelze spokojit toliko s minimálním standardem přezkoumatelnosti usnesení v podobě pouhého formulářového odkazu na zákonné důvody nepřijatelnosti s tím, že termín k podání žádosti nebyl sjednán, resp. žádost nebyla podána osobně (srov. rozsudek ze dne 31. 1. 2019, č. j. 8 Azs 220/2018-27, a ze dne 6. 9. 2019, č. j. 2 Azs 34/2019-39)“; k tomu dále srov. např. rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, č. j. 2 Azs 372/2018 – 28. A právě o takový případ se jedná v právě projednávané věci.
21. Mezi stranami není sporu o tom, že se žalobkyně dne 30. 10. 2020 zúčastnila registrace za účelem stanovení termínu pro osobní podání žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny s otcem. Na základě takto sjednaného termínu se dne 23. 12. 2020 osobně dostavila k žalovanému a žádost podala. Navzdory těmto skutečnostem se však žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval ani otázkou, kdy či za jakých okolností si žalobkyně termín pro osobní podání žádosti sjednala, resp. jaká pravidla pro něj platila, potažmo zda a jaká pravidla žalobkyně porušila, a tudíž ani otázkou, z jakého konkrétního důvodu s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti byla žádost žalobkyně shledána nepřijatelnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.N.

Také z tohoto důvodu shledává soud odůvodnění napadeného rozhodnutí jednak nesrozumitelným a jednak nedostatečným ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

22. Univerzální důvod nepřijatelnosti žádosti ve smyslu § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců uvedený žalovaným o tom, že „*cizinec si předem nesjednal termín k podání žádosti [...], ačkoliv tato povinnost je zastupitelským úřadem stanovena*“ naopak nasvědčuje závěru žalovaného, že si žalobkyně termín k podání žádosti nesjedнала, ačkoliv tak mohla a měla učinit. Pokud však žalovaný nepopírá, že si žalobkyně termín k podání žádosti sjedнала a z napadeného rozhodnutí není patrné, kdy a za jakých okolností si jej sjedнала, pak nemůže obstát závěr, že si žalobkyně předem nesjedнала termín k podání žádosti způsobem stanoveným zastupitelským úřadem. Podrobnější zdůvodnění platných pravidel a způsobu jejich porušení žalobkyní je zde nezbytný také proto, že se podmínky pro sjednávání termínů v důsledku propuknutí pandemie onemocnění COVID-19 často měnily, jak je patrné z informací uveřejněných na webových stránkách žalovaného, které jsou součástí správního spisu.
23. Stejně tak obecné tvrzení žalovaného uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí o tom, že žalobkyni předal „*písemnou anglickou verzi platného ochranného opatření [...], ze kterého jasně plyne důvod, ze kterého je žádost cizinky nepřijatelná*“, je zcela nedostačující s ohledem na výše uvedené skutkové okolnosti a požadavky na odůvodnění takového rozhodnutí stanovené citovanou judikaturou. Z takového tvrzení nevyplývá nic konkrétního k nesprávnosti postupu žalobkyně při sjednání termínu pro podání žádosti, resp. k tomu, v čem žalobkyně nedodržela předepsaný způsob pro sjednání termínu pro osobní podání žádosti.
24. Nelze přisvědčit ani tvrzení žalovaného, že odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje odkaz na konkrétní body ochranného opatření. Žádný takový bod, ze kterého by blíž vyplýval důvod nepřijatelnosti žádosti žalobkyně, v napadeném rozhodnutí uveden není. Stejně tak z existence ochranného opatření sám o sobě neplyne důvod nepřijatelnosti žádosti žalobkyně. Ba co víc, ochranné opatření neobsahuje žádné ustanovení, které by explicitně hovořilo o nepřijatelnosti žádosti tak, aby snad bylo možné po žalobkyni požadovat dovození důvodu napadeného rozhodnutí z pouhého textu ochranného opatření. Pokud snad měl žalovaný za to, že některé ustanovení ochranného opatření, které ukládá jemu (tedy nikoliv cizincům) určitou povinnost, lze promítnout do aplikace § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, musel by takový závěr nejen konkrétně vyslovit (což neučinil), ale také náležitě odůvodnit, aby se proti němu mohla žalobkyně zákonem stanovenými prostředky bránit. Z napadeného rozhodnutí tak, jak bylo žalovaným formulováno, ve výsledku vůbec není zřejmé, že výrok souvisí s odůvodněním. Hovoří-li výrok o § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tj. o nesplnění povinnosti sjednat si termín k podání žádosti, a odůvodnění o nepřijatelnosti žádosti z důvodu existence ochranného opatření bez dalšího, nelze na první pohled shledat mezi výrokem a odůvodněním žádnou souvislost.
25. S ohledem na nesrozumitelnost a nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí se soud nemohl zabývat otázkou, zda skutkový stav dané věci odpovídá zákonnému důvodu nepřijatelnosti žádosti uvedenému v § 169 h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
26. K námitkám protiústavnosti a diskriminační povahy ochranného opatření soud uvádí, že ochranné opatření bylo vydáno podle § 68 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.N.

(dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), k ochraně před zavlečením onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2.

27. Dle § 94a odst. 2 ve spojení s § 80 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně veřejného zdraví pak platí, že opatření na úseku předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění vydává Ministerstvo zdravotnictví jako opatření obecné povahy. Opatření obecné povahy přitom podléhají soudnímu přezkumu v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle § 101a a násl. s. ř. s. Žalobkyně však žádný návrh na přezkum ochranného opatření ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. nepodala, proto soud v souladu s dispoziční zásadou nemohl přistoupit k přezkumu zákonnosti, resp. ústavnosti ochranného opatření. Soud musí vycházet z presumpce správnosti a zákonnosti opatření obecné povahy do chvíle, než je případně toto opatření obecné povahy na základě návrhu zrušeno soudem. Jelikož žalobkyně takový návrh nepodala, nemohlo být vedeno ani příslušné řízení o přezkumu daného opatření obecné povahy, a nemohla být tudíž ani vyvrácena presumpce jeho správnosti, z níž je nutno v této věci vycházet. Z toho důvodu shledal soud jako nedůvodnou námitku, že žalovaný neměl k ochrannému opatření přihlížet s ohledem na jeho diskriminační charakter.
28. Nadto, soud, jak je uvedeno výše, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. Věc proto bude vrácena žalovanému k dalšímu řízení, v němž musí rozhodnout na základě skutkového a právního stavu v době svého rozhodování. Vzhledem k tomu, že ochranné opatření již není účinné, bylo by za této situace posuzování jeho ústavnosti, resp. diskriminačního charakteru zcela nadbytečné. Nad rámec nutného odůvodnění pak soud uvádí, že ochranné opatření zcela nezapovídalo přijímat žádosti o dlouhodobé a trvalé pobyty za účelem sloučení rodiny. Podle jeho části I, bodu I, odst. 7, písm. j) totiž bylo možné přijímat žádosti o tyto pobyty, šlo-li o manžele a nezletilé děti cizince s povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území České republiky. Nelze proto přisvědčit žalobkyni, že by ochranné opatření skupinu cizinců žádajících o sloučení rodiny oproti žadatelům o dlouhodobá víza za kulturním nebo sportovním účelem absolutně znevýhodňovalo a nerespektovalo, že slučování rodin je důležitým účelem pobytu. Z okruhu osob oprávněných podat žádost o pobyt za účelem sloučení rodiny toliko vyloučilo ty rodinné příslušníky, u kterých zjevně nebyl natolik naléhavý zájem na možnosti okamžitého podání žádosti (např. zletilé děti) v porovnání s riziky, které v dané době mohl přinášet vstup cizinců z rizikových zemí z hlediska výskytu onemocnění COVID-19. Otázku, zda toto vyvážení dvou protichůdných zájmů bylo v daném případě přiměřené, by mohl soud učinit na základě znalosti konkrétních okolností žalobkynina případu. Předložený správní spis ani tvrzení žalobkyně však neposkytují žádná konkrétní zjištění, na jejichž základu by tak mohl učinit.

Shrnutí a náklady řízení

29. Soud z výše uvedených důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobkyně sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje: V.N.

3 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobkyně. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci a sepsání žaloby) 2 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 2 x 300 Kč. Za úkon spočívající v podání repliky k vyjádření žalovaného soud zástupci odměnu nepřiznal, neboť obsahem byl jen souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání a prostý poukaz na rozhodnutí správních soudů v obdobných případech bez jakékoliv precizace dříve uplatněných žalobních bodů. Nejde tedy o účelný úkon právní služby. Jelikož je zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 1 428 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobkyně tak činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2023

Mgr. Jan Čížek, v.r.
předseda senátu